Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

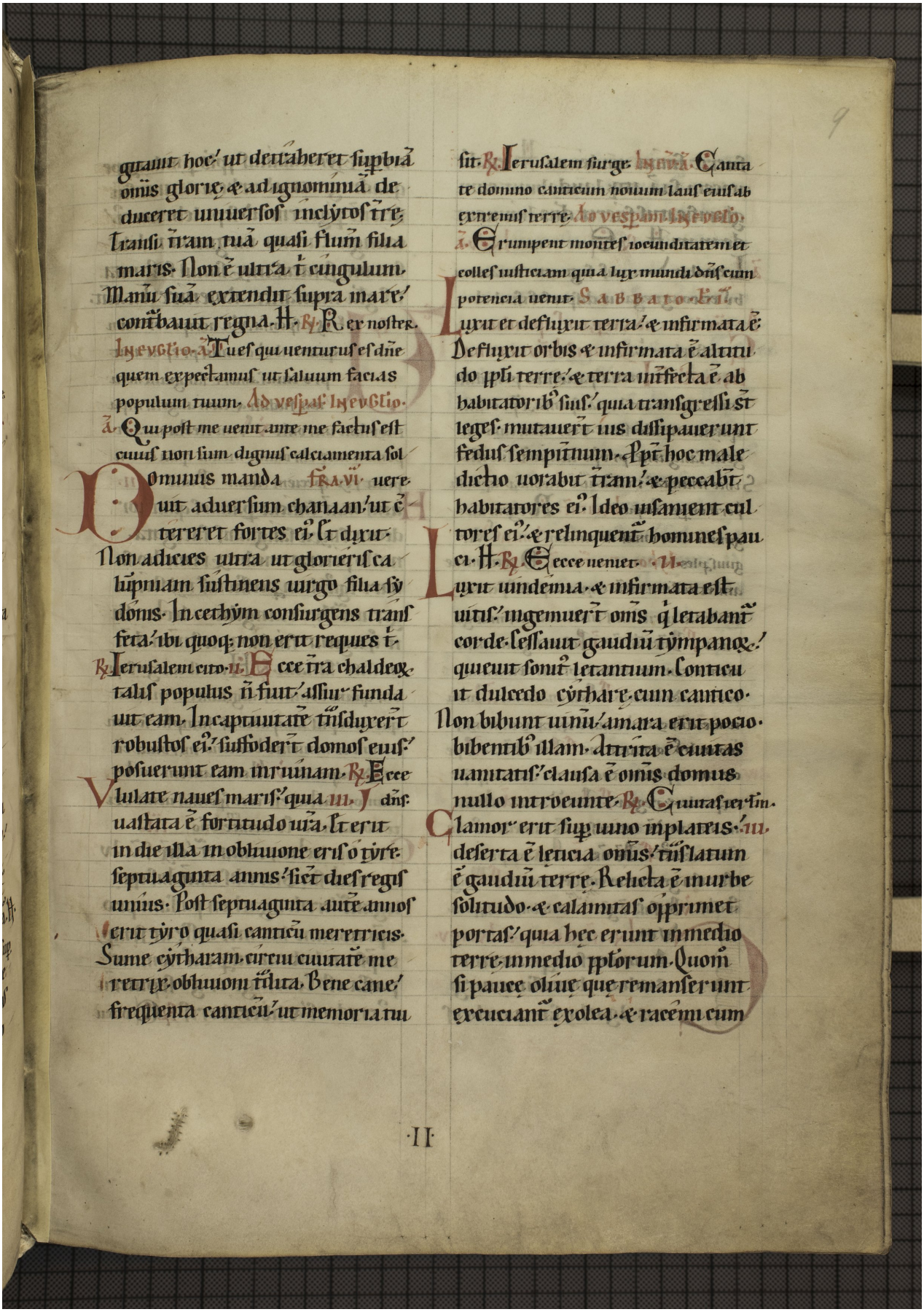

gtiamur hoc/ ut destruaberet superbia
omis glorie & adignominia de
duceret universos inclytos terre
transi tiam tua quasi flum filia
maris. Non e ultra t cingulum.
Manu sua extendit supra mare/
contrbauit regna. H. ℟. Rex noster.
In evglio. a. Tu es qui venturus es dne
quem expectamus ut saluum facias
populum tuum. Ad vesp. In evglio.
a. Qui post me uenit ante me factus est
cuius non sum dignus calciamenta sol
Domnus manda FRA. VI. uere
uit aduersum chanaan/ ut e
tereret fortes ei. Et dixit.
Non adicies ultra ut glorieris ca
lumniam sustinens uirgo filia sy
dons. In cethym consurgens trans
ferta/ ibi quoq; non erit requies t.
℟. Ierusalem eiro. II. Ecce ira chaldeorum
talis populus ñ fuit/ assiur funda
uit eam. In captiuitate tnsduxert
robustos ei/ suffoderet domos eius/
posuerunt eam in ruinam. ℟. Ecce
Vlulate naues maris/ quia III. J dns.
uastata e fortitudo ura. Et erit
in die illa in obliuione eris o tyre
septuaginta annis/ siet dies regis
unius. Post septuaginta aute annos
erit tyro quasi cantica meretricis.
Sume cytharam circu ciuitate me
retrix obliuiom tdita. Bene cane/
frequenta canticu/ ut memoria tui
sit. ℟. Ierusalem surge. In nona. Canta
te domino canticum nouum laus eius ab
extremis terre. Ad vespam In evglio.
a. Erumpent montes iocunditatem et
colles iustitiam quia lux mundi dns cum
potencia uenit. SABBATO. Eta.
Luxit et deflxit terra/ & infirmata e.
Deflxit orbis & infirmata e altitu
do ipli terre/ & terra infecta e ab
habitatorib sius/ quia transgressi st
leges. mutauert ius dissipauerunt
fedus sempitnum. Ppt hoc male
dicto uorabit tram/ & peccabit
habitatores ei. Ideo usament cul
tores ei/ & relinquent homines pau
ci. H. ℟. Ecce nemet. II.
Luxit uindemia. & infirmata est
uitis/ ingemuert oms q letabant
corde. Cessauit gaudiu tympanorum/
quieuit sonit letantium. Contieu
it dulcedo cytharę cum cantico.
Non bibunt uinu/ amara erit potio
bibentib illam. Attrita e ciuitas
uanitatis/ clausa e oms domus
nullo introeunte. ℟. Ciuitas iertin.
Clamor erit sup uino in platis/ III.
deserta e letitia oms/ tnslatum
e gaudiu terre. Relicta e in urbe
solitudo. & calamitas opprimet
portas/ quia hec erunt in medio
terre in medio ipl̃orum. Quom
si pauce oliue que remanserunt
excuciant exolea. & racemi cum